

Як тобі ведеться там, Василю?  
Під землею, під ріллею — там...  
По якому цвинтарному стилю  
Нам рости крила в телеграм?

Та й на думи стільки того попиту,  
На задуми стільки того потопту,  
Аж погіркли молоді меди,  
Смерте, чорну руку одведи!

Що тобі там чути під землею,  
Вухами припавши, — на цей світ?..  
Що тобі од нашого елею  
Юних ювілейних гірколіт?

Та й на брови впали зорі чорні,  
Та й зчорнили думи ілюзорні,  
Та й зчорнили золоті меди,  
Смерте, чорну руку одведи!

Син мужицький. Золоте коріння.  
Одчайдушна блискавка брови,  
Спалах — і холуйське павутиння  
Запалив пожаром голови.

На пожежі — стільки тих пожежників,  
Стільки обережних обережників,  
Стільки безголосої води,  
Смерте, чорну руку одведи!

Пахне сонцем наше грішне небо,  
В сонці — твоє полум'я руде.  
Всі ми прийдем на той світ, до тебе,  
Тільки Україна хай не йде!

Хай на думи завжди стільки попиту,  
Завжди стільки тупоту та й потопту,  
Та не згіркнуть молоді меди,  
Вічно пахнуть золоті меди,  
Смерте, чорну руку одведи!